

۲۲۷- در سجده شکر

روایت شده از امام سجاد علیه السلام که یکصد بار در سجده شکر می‌گفت:

الْحَمْدُ لِلَّهِ شُكْرًا. و هر ده بار که می‌شد می‌گفت: شُكْرًا لِلْمُجِيبِ.

سپاس خدای را به عنوان شکر. سپاس باد اجابت کننده را.

سپس می‌گفت:

يَا ذَا الْمَنِّ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا، وَلَا يُحْصِيهِ غَيْرُهُ، وَيَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ أَبَدًا، يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ.

ای دارنده لطف همیشگی که هرگز قطع نشود و جز او کسی آن را نشمارد، و ای دارنده احسانی که هرگز تمام نشود، ای بزرگوار، ای بزرگوار، ای بزرگوار.

سپس دعا می‌کرد و تضرع می‌نمود و حاجتش را بیان می‌کرد و سپس می‌گفت:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ إِنْ أَطَعْتُكَ، وَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ إِنْ عَصَيْتُكَ، لِأَصْنَعُ لِي وَلَا لِغَيْرِي فِي إِحْسَانٍ مِنْكَ فِي حَالِ الْحَسَنَةِ، يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ، وَصَلِّ بِجَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ وَسَأَلَكَ مَنْ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَأَبْدًا بِهِمْ، وَتَنِّ بِي بِرَحْمَتِكَ.

خداوندا سپاس تو راست، اگر تو را اطاعت کردم و حجت تو راست بر من، اگر نافرمانی‌ات کردم هیچ عملی نیست مرا و نه غیر مرا، در احسانی از تو در حال نیکی کردن، ای بزرگوار، ای بزرگوار، درود فرست بر محمد و اهل بیتش و عطا کن همه آنچه را که از تو خواستم و از تو خواست هر کس در شرق و غرب زمین از زن و مرد با ایمان، و به آنها آغاز کن و سپس مرا عطا کن به رحمتت.

آنگاه گونه راستش را بر زمین می‌گذاشت و می‌گفت:

اللَّهُمَّ لِاتَّسَلُّبِنِي مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ مِنْ وِلَايَتِكَ وَوِلَايَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ.

خداوندا، از من بگیر آنچه را نعمت داده‌ای به آن چیز بر من از ولایتت و ولایت محمد و آل محمد که بر او و بر آنان سلام باد.

سپس گونه چپش را بر زمین می‌نهاد و همانند آن را می‌گفت.